ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Θεσσαλονίκης

Ως Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Θεσσαλονίκης **στηρίζουμε τον δίκαιο αγώνα των απλήρωτων εργαζομένων του παραρτήματος των εκδόσεων "΄Ινδικτος" και συνυπογράφουμε τις θέσεις τους σε σχέση με το απαράδεκτο καθεστώς της απλήρωτης εργασίας, χωρίς όλες οι λεπτομέρειες του κειμένου τους να εκφράζουν απαραιτήτως και εξ ολοκλήρου τις θέσεις του σωματείου:**

"Ποιο τελικά θα έπρεπε να αποτελεί μεγαλύτερο «θέμα», το τελευταίο λιβελογράφημα των εκδόσεων Ίνδικτος (ή Λωτίς όπως λέγεται πλέον η εταιρία) με τον φανταστικό τίτλο «Απόπειρα Δολοφονίας» ή η συνολική συμπεριφορά του εκδότη της Μανώλη Βελιτζανίδη-κουμπάρου του Λοβέρδου;

Δεν μας προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος εκδότης αποφάσισε να κυκλοφορήσει ένα βιβλίο στην πιο εμπορική εκδοτική εποχή του χρόνου –τα Χριστούγεννα– που αντικαθρεφτίζει την συναισθηματική αντίδραση ενός πολιτικού που τον «ενέπλεξαν» αδίκως κατά την γνώμη του σε μια «σκευωρία» (το παγκοσμίως γνωστό σκάνδαλο Novartis). Ούτε θα ασχοληθούμε ιδιαίτερα με τον παραπαίοντα εσωτερικό κόσμο του πρώην υπουργού, ο οποίος ήθελε να βρεθεί αντίκρυ στον πρώην πρωθυπουργό μέσα στην αίθουσα της ολομέλειας της Βουλής και να του καταφέρει δεξί κροσέ στο πρόσωπο καθότι -κατά την κρίση του- αυτή είναι μια πράξη που προάγει τα δημοκρατικά ιδεώδη μέσα στον «ναό» της Δημοκρατίας. Αυτό να απασχολήσει και να προβληματίσει τους ψηφοφόρους του που τον εκλέγουν σε κάθε εκλογική αναμέτρηση με υψηλά για το κόμμα του ποσοστά.

Θα πρέπει να εστιάσουμε στη δράση της εκδοτικής εταιρίας «Ίνδικτος» (πλέον «Λωτίς») που ιδρύθηκε την δεκαετία του '90 από έναν έμπορο περιορισμένου βεληνεκούς και μετέπειτα αναδείχθηκε ως καινοφανής αστέρας στον πνευματικό χώρο ανακατεύοντας στο καζάνι κείμενα υψηλής διανόησης, φιλοσοφίας, Θεολογία και Ασκητική αλλά και «αιρετικά» δοκίμια

καθώς και εκδόσεις αμφίβολης αξίας. Κατόρθωσε δε, να διάγει βίον πολυτελέστατον εις βάρος όχι μόνο των πρώην συνεργατών του αλλά της κοινωνίας γενικότερα, εις υγείαν των κορόιδων δηλαδή. Η λήψη δανείων, διασφαλίζοντας την προσωπική του περιουσία έναντι διεκδίκησής της σε περίπτωση ενδεχόμενου πλειστηριασμού από τρίτους (με προσημειώσεις των ακινήτων του από τις τράπεζες), και οι αναθέσεις (Αθήνα 2004, ΔΕΘ, κτλ) συνθέτουν μόνο ένα μικρό κομμάτι από το τεράστιο παζλ του βίου και της πολιτείας του Βελιτζανίδη. Το χρήμα ρέει άφθονο. Παρόλα αυτά η αληθινή εικόνα έχει ως εξής: απλήρωτοι συνεργάτες ακόμα και υψηλόβαθμοι υπάλληλοι που μέχρι «να τους αφήσει στον άσσο» ήταν κατά τα λεγόμενα του Βελιτζανίδη «οικογένεια» [η γνωστή υποκριτική ποιητική α(η)δεία- επωδός του].

Τα ποσά που χρωστά είναι τεράστια. Αξίζει να σημειωθεί πως για την υπόθεση των υπαλλήλων του υποκαταστήματος της Βόρειας Ελλάδας με έδρα την Θεσσαλονίκη τα δικαστήρια δικαίωσαν του υπαλλήλους με τα ποσά των **44.746,22 ευρώ** στην πρώτη υπάλληλο και **38.972,11 ευρώ** στον δεύτερο σύμφωνα με την απόφαση **26454/2013** του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και καταδίκασαν (με αναστολή) με την **35550/12-12-2012** απόφασή τους τον Βελιτζανίδη σε **9 μήνες φυλάκιση**. Ο δε Βελιτζανίδης προχώρησε σε μια «συμφωνία» από αυτές που τον χαρακτηρίζουν ως «επιχειρηματία» (την οποία φυσικά αθέτησε και ουδέποτε τήρησε) με τους πρώην υπαλλήλους του και κατάφερε να «βγει πάλι λάδι» μέχρι και σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές. Όμως τίποτα δεν χαλάει την «μακαριότητα» του κουμπάρου. Παρά τις καταδικαστικές αποφάσεις εξακολουθεί να κινείται με τον τρόπο που ξέρει καλά χωρίς να πληρώνει. Η αγορά παρότι γνωρίζει το επαγγελματικό του προφίλ τον ανέχεται. Οι αναγνώστες εξακολουθούν να αγοράζουν βιβλία από τις εκδόσεις του. Όλα αυτά στην λογική *«αφού δεν πείραξε εμάς δεν μας αφορά».*

Επιπροσθέτως θα πρέπει να μας προβληματίζει ιδιαίτερα κι ο ρόλος της «Εκκλησίας». Οι σχέσεις του Βελιτζανίδη με ιστορικές Μονές του Αγίου Όρους μετράνε από το 2004. Αρχικά με την έκδοση ασκητικών βιβλίων γνωστής αδελφότητας-Μετοχίου Ιεράς Μονής Αγίου Όρους η οποία επί υπουργίας Λοβέρδου στο Υπουργείο Υγείας εξασφάλισε ποσό επιδότησης στο Κοινωφελές Ίδρυμα που διατηρούσε η Μονή-Μετόχι του Αγ. Όρους. Εκείνη την εποχή ο Βελιτζανίδης χρημάτιζε σύμβουλος στο ομώνυμο υπουργείο. Τι κι αν η επαγγελματική συμπεριφορά του εν λόγω επιχειρηματία-συνεργάτη των Μονών αδίκησε κατάφωρα το στοιχειώδες δικαίωμα για αμοιβή των εργαζόμενών του, οι δουλειές να πάνε καλά!

Στο πλαίσιο αυτής της λογικής η ομπρέλα συνεργασίας με άλλες Μονές-Μετόχια στην Γαλλία (αλλά και το εγχώριο) της εν λόγω Μονής του Αγίου Όρους, εμπλούτισαν το ηλεκτρονικό

κατάστημα των εκδόσεων του Βελιτζανίδη (Ίνδικτος – Λωτίς) με μαρμελάδες, λικεράκια, γλυκίσματα και άλλα ευπώλητα είδη, πρακτική που καμιά σχέση δεν έχει με το αυθεντικό πνεύμα της ορθόδοξης παράδοσης που θα έπρεπε να διαπνέει μια Μονή εκτός κι αν έχουν αλλοιωθεί όλα τόσο δραματικά που τελικά και τα Μοναστήρια είναι εικόνα αυτής της κοινωνίας κατά το *«από την κόλασή μου στο φωνάζω: εικόνα σου είμαι, κοινωνία, και σου μοιάζω»* της Γαλάτειας Καζαντζάκη.

Εν κατακλείδι η απόφαση του Λοβέρδου να «εμπλουτίσει το ελληνικό πνευματικό κεφάλαιο» με τα εσώψυχά του, διόλου εντύπωση δεν μας κάνει. Αποκάλυψε τον ψυχισμό και την σκέψη του, εάν δεν σας αρέσει μην τον αγοράζετε και μην τον ψηφίζετε. Η δε απόφασή του να εκδώσει το προϊόν του πνευματικού και ψυχικού του πλούτου στις εκδόσεις Ίνδικτος-Λωτίς του κουμπάρου του Βελιτζανίδη, βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με το περιεχόμενο του βιβλίου του.”

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ-ΧΑΡΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ